

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/8/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015200952
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200952.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: W.. B. O., bytom O. XXXX, O. Y., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, so sídlom Nám. Slobody 12, 810 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn. 3421/2015-KaBA, ČRZ: 30788/2015 zo dňa 13. mája 2015, o odvolaní navrhovateľa a o odvolaniach K. O., bytom O. XXXX, O. Y. a B. V., bytom U., W., proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/52/2015-116 zo dňa 30. augusta 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/52/2015-116 zo dňa 30. augusta 2017 p o t v r d z u j e.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie K.N. a B. V. o d m i e t a.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom č. k. 4Sp/52/2015-116 zo dňa 30. augusta 2017 Krajský súd v Bratislave (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) potvrdil podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) rozhodnutie odporcu sp. zn. 3421/2015-KaBA, ČRZ: 30788/2015 zo dňa 13. mája 2015, ktorým podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“) nepriznal navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v konaní pred súdom v právnej veci žiadateľom označenej ako „hlav. Vec 3Sp/243/2005...Ex 2369/09 - účastníkmi súvisiace 2 spory (s 1 bezplat. advokátom ur. Centra) ohľadom pozadia a zákonnosti záložných práv v katastri malacky proti škodcom žiadateľa a jeho rodiny (navrhovateľia) a ohľadom súvisiaceho prokludovaného a

protizákonného konkurzno-podvodníckeho a úžernického sporu o prokurovanom a nedobytovom býv. podnikateľskom úvere býv. HELEN ag. Bratislava (zánik 04.11.1992) a o prípadnom odškodnom od „veriteľov“ BK INVEST, s.r.o., Bratislava a spol. (odporcovia v prvom, navrhovatelia v druhom spore).“

Odporca rozhodnutie zdôvodnil tým, že na základe predložených dokladov o príjme, informácií o majetkovej situácii navrhovateľa ako žiadateľa a spolu posudzovanej osoby bolo preukázané, že žiadateľ nespĺňa zákonom stanovenú podmienku - stav materiálnej núdze.

Navrhovateľovi náhradu trov konania prvostupňový súd nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok - návrh zo dňa 05.06.2015, ktorým sa domáhal jeho zrušenia v celom rozsahu a vrátenia veci odporcovi na ďalšie konanie. Prvostupňový súd uviedol, že okrem skutočností, ktoré zjavne nesúvisia s napadnutým rozhodnutím navrhovateľ v opravnom prostriedku uviedol, že odporca nezohľadnil pri vydaní rozhodnutia mnohé okolnosti, pričom poukázal na jeho príjem, okolnosti a podmienky jeho doterajšieho života a sociálny stav, na škody od úradných osôb štátu.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že na deň 19.04.2017 bol v prejednávanej veci určený termín pojednávania. Nakoľko ku dňu pojednávania navrhovateľ nemal vykázané doručenie predvolania naň, súd pojednávanie odročil na 17.05.2017. Dňa 03.05.2017 navrhovateľ doručil súdu podanie, v ktorom navrhol odročenie pojednávania do doby získania svojho bezplatného, či značného lacného zastúpenia v tomto konaní, tiež z dôvodu, že mu zásielka s predvolaním na pojednávanie z dôvodu zatvorenia dodávacej pošty nemohla byť doručená v termíne, ktorý by mu umožnil riadne sa na pojednávanie pripraviť. Pretože doručenie predvolania na pojednávanie navrhovateľ nemal vykázané, súd toto pojednávanie odročil na termín 30.08.2017. Súčasne s predvolaním na tento termín pojednávania súd doručil navrhovateľovi oznámenie zo 17.05.2017 o možnostiach jeho zastúpenia v konaní. Zároveň navrhovateľa upravil, aby v lehote dvoch mesiacov od doručenia oznámenia (12.06.2017) súdu oznámil meno svojho prípadne zvoleného zástupcu, resp. aby ho na nasledujúcom pojednávaní (30.08.2017) súdu predstavil. Všetko s tým, že ak sa tak nestane, súd mu už neposkytne ďalší časový priestor na jeho ustanovenie. Navrhovateľ ostal vo veci zvolenia si zástupcu v konaní nečinným, súdu neoznámil meno svojho prípadného zástupcu, ani ho nepredstavil súdu na pojednávaní, konanom 30.08.2017.

Krátko pred otvorením pojednávania (o 8.17 hod.) určeného na 30.08.2017 o 9.00 hod. navrhovateľ súdu doručil mailom opätovnú žiadosť o odročenie pojednávania „... pre problémové získanie právneho zástupcu...“. Odporca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním z 24.08.2017.

Súd podaný návrh prejednal a rozhodol podľa ust. § 250q O. s. p. ako miestne a vecne príslušný súd (§ 246a ods. 2 O. s. p.) na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania, pretože i napriek riadne doručenému predvolaniu sa na pojednávanie nedostavili (§ 250g ods. 2 O. s. p.). Súd pritom s poukazom na prípis zo 17.05.2017 adresovaný navrhovateľovi už neakceptoval jeho opakovanú žiadosť o odročenie pojednávania, nakoľko ju pokladal (s poukazom na predchádzajúce správanie sa navrhovateľa) za účelovú a vykonštruovanú. Po prejednaní napadnutého rozhodnutia dospel súd k názoru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné potvrdiť ako vecne správne a zákonné. Súd v prejednávanej veci dokazovanie nedoplňil. Pred samotným prejednaním a rozhodnutím veci sa súd podrobne oboznámil s obsahom správneho spisu odporcu. Z jeho obsahu zistil, že navrhovateľ 13.04.2015 doručil odporcovi riadne vyplnený formulár žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Odporca následne pristúpil k skúmaniu podmienok poskytnutia právnej pomoci. Zistil, že príjem navrhovateľa titulom poberania starobného dôchodku bol v roku 2014 mesačne vo výške 359,60 eur, od 01.01.2015 mesačne vo výške 368,80 eur. Navrhovateľova manželka bola v roku 2014 poberateľkou starobného dôchodku vo výške mesačne 412,20 eur a od 01.01.2015 mesačne vo výške 417,40 eur. Z vyhodnotenia príjmovej situácie odporca zistil, že príjem navrhovateľa a jeho manželky v rozhodnom období presiahol 1,6-násobok sumy životného minima. Ako to je zrejme z výpisu z listu vlastníctva obce O. Y. č. XXX navrhovateľ a jeho manželka sú vlastníčkami záhrady parc. č. XXX/X o výmere 730 m²,

ornej pôdy parc. č. XXX/X o výmere 685 m² a parc. č. XXX/X o výmere 300 m² - zastavané plochy a nádvoría.

Prvostupňový súd citujúc ustanovenia § 6, § 6a ods. 1, § 7 ods. 4 zákona č. 327/2005 Z. z., § 2 písm. a), b) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporcu v rozsahu podaného návrhu - opravného prostriedku a dospel k presvedčeniu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

Uviedol, že jednou z kumulatívnych podmienok poskytnutia právnej pomoci je existencia stavu hmotnej núdze, konkretizovaná v ust. § 6 ods. 1 písm. a), resp. § 6a ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci. V apríli 2015, kedy navrhovateľ doručil odporcovi riadne vyplnenú a podpísanú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, bol jeho čistý príjem (starobný dôchodok) 368,80 eur, jeho manželky ako spoločne posudzovanej osoby 417,40 eur. Spolu teda príjem predstavoval sumu 786,20 eur. V tom čase suma životného minima navrhovateľa predstavovala sumu 198,09 eur, jeho manželky ako spoločne posudzovanej osoby sumu 138,19 eur. Spolu teda suma životného minima bola vo výške 336,28 eur (198,09 eur + 138,19 eur), 1,4-násobok tejto sumy je 470,79 eur, 1,6-násobok potom vo výške 538,04 eur.

Z uvedeného je zjavné, že v čase podania žiadosti o poskytnutie právnej pomoci presahoval čistý príjem navrhovateľa včítane jeho manželky 1,4-násobok sumy životného minima o 315,41 eur a súčasne 1,6-násobok sumy životného minima o 244,15 eur. Podobne bolo tomu aj za obdobie 6 mesiacov pred podaním žiadosti o poskytnutie právnej pomoci (október 2014 - marec 2015) s tým rozdielom, že mesačný príjem navrhovateľa bol do decembra 2014 nižší o 5,20 eur, jeho manželky v totožnom období tiež o 5,20 eur. Ak teda navrhovateľ v čase podania žiadosti o poskytnutie právnej pomoci nespĺňal podmienku stavu hmotnej núdze, nevzniklo mu právo na poskytnutie právnej pomoci.

Pokiaľ navrhovateľ v podanom návrhu poukazoval na jeho príjem, okolnosti a podmienky jeho doterajšieho života a sociálny stav, na škody od úradných osôb štátu, k tejto námietke súd uviedol, že zákon o poskytovaní právnej pomoci v § 7 ustanovuje spôsob posudzovania materiálnej núdze. Žiaden z tam uvedených dôvodov (§ 7 ods. 1, 3), ktoré majú vplyv na zníženie výpočtu príjmu, resp. ktoré spôsobujú, že príjem sa ako príjem fyzickej osoby (pre potreby posudzovania stavu hmotnej núdze) nepovažuje, však nie je možné aplikovať na prejednávajúcu vec.

Pretože odporca správne zistil, že mesačný príjem navrhovateľa (včítane jeho manželky ako spoločne posudzovanej osoby) bol v rozhodnom období vyšší ako 1,6-násobok sumy životného minima, nebola v tomto prípade splnená kumulatívna podmienka stavu hmotnej núdze v zmysle cit. § 6 (§ 6 ods. 1 písm. a), § 6a ods. 1) zákona o poskytovaní právnej pomoci. Preto ak odporca navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci, jeho (napadnuté) rozhodnutie je správne a vydané v súlade so zákonom. Súčasne súd skonštatoval, že námietka navrhovateľa, poukazujúca na jeho (pravdepodobne nízky) príjem, ako aj námietka jeho doterajšieho života a sociálneho stavu, škôd od úradných osôb štátu nebola takou, ktorá by bola dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O trovách navrhovateľa súd rozhodol za použitia ust. § 250 k ods.1 O. s. p. s poukazom na výsledok konania.

II.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Zároveň s ním podali odvolanie aj jeho manželka K. O. a syn B. V. Ako dôvod odvolania uviedli, že v konaní došlo k vadám konania a rozhodovania uvedeným v:

- § 221 ods. 1 písm. b), c) O. s. p. - zdravotná spôsobilosť navrhovateľa byť účastníkom konania na krajskom súde v tejto veci z 30.08.2017, nebol postihnutý účastník právne zastúpený pri neexistencii

jeho právneho zástupcu nie z jeho viny,

- § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. - tým, že sa účastníkovi konania odňala možnosť za fair objektívnych a spravodlivých podmienok konať pred Krajským súdom v Bratislave, čo dáva dôvod aj ku navrhovateľom včas žiadanému ospravedlneniu neprítomnosti na jednaní dňa 30.08.2017 na krajskom súde,

- § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. - súd prvého stupňa nesprávne vec posúdil, nepoužil správne a navrhovateľom (mi) v ich podaniach uvádzané ustanovenia podľa čl. 7 ods. 2 a ods. 5 Ústavy SR, národným zákonom nadradených právnych a sociálnych predpisov, smerníc a judikátov ES - EÚ, Európskeho súdu, ustanovení medzinárodných paktov a podobne o zvýšenej právnej a inej ochrane základných a iných práv zákonom chránených a na pomoc odkázaných osôb, ako sú starší občania a dôchodcovia, ako sú zdravotne nespôsobilé a postihnuté osoby, ako sú viacnásobné obeť úradných a neúradných osôb štátu, čo navrhovateľ a navrhovatelia niekoľkokrát dokazovali aj pre Krajský súd v Bratislave v ich podaniach v tejto veci, kde zdôrazňovali a dokazovali, že sú obeť štátu s rozsiahlymi ich škodami v zmysle Deklarácie VZ OSN Základné zásady spravodlivosti, dotýkajúce sa obetí kriminality a zneužití právomocí.

Z odvolania vyplýva, že nie je chybou navrhovateľov, že súdy nezohľadňujú základné práva účastníkov, že nepomáhajú na právnu pomoc odkázaným osobám aj mimo pôdy súdov, že neprihliadajú na ich predchádzajúce protesty a naliehania, že treba pred súdnym opatrovníkom uprednostniť (bezplatného, alebo lacného splátkového) právneho zástupcu pre W. B. O. od advokátov, alebo od Centra právnej pomoci (CPP), alebo od Centra správnej pomoci (CSP), alebo od občianskych združení, že CPP odmieta poskytnúť bezplatného právneho zástupcu, že oslovované občianske združenia ako CSP, alebo Aves, sa úzko špecializujú len na protiekucný boj s nebankovými subjektami (vyslovene úžerníckymi) a že advokáti „pro bono“ (bezplatní) existujú len teoreticky, nie reálne. Musia však jestvovať aspoň advokáti na lacné splátkové zastupovanie, navrhovatelia o takých nevedia, musí však existovať aj spolupráca súdov tiež voči najvyšším vládnym a štátnym orgánom, ak právne zastúpenie zdravotne nespôsobilých a inak na pomoc odkázaných účastníkov sporov by vyplynulo z prednostných mimosúdnych vládných kompenzácií takýmto občanom zápisnične podľa zák. o odškodňovaní za škody pri výkone verejnej moci.

V odvolaní sa uvádza, že boli naplnené takmer všetky body dôvodov buď na zrušenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. 4Sp/52/2015-116 z 30.08.2017 podľa záveru v tomto rozsudku zrejme podľa novelizovaného O. s. p., alebo body dôvodov na vrátenie veci na jej prejednanie na prvostupňovom krajskom súde. Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) - v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) - konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) - súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) - súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) - doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (205a), f) - rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

So zreteľom na dôchodcovský vek a príjem navrhovateľa a na jeho sociálny status žiadal, aby Najvyšší súd SR odvolávajúcemu sa navrhovateľovi odpustil odvolacie súdne poplatky a aby žiadna zo strán sporu nemala právo na náhradu advokátskych trov konania.

Odvolatelia žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania navrhovateľa (§ 212 ods. 1 O. s. p. v spojení § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O. s. p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O. s. p. a § 211 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O. s. p.).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní, pričom ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O. s. p.).

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov - § 250l a nasl. O. s. p.) rozhodnúť o opravnom prostriedku navrhovateľa proti neprávoplatnému rozhodnutiu odporcu sp. zn. 3421/2015-KaBA, ČRZ: 30788/2015 zo dňa 13. mája 2015, ktorým odporca navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci s poukazom na § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z., a to z dôvodu nepreukázania stavu materiálnej núdze.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým ako súd prvého stupňa horeoznačené rozhodnutie odporcu potvrdil.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania navrhovateľa vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu.

Preto sa s ním stotožňuje považujúc pritom za nadbytočné opakovať pre účastníkov známe fakty a

skutkové okolnosti prejednávanej veci.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť nasledovné.

Zákon č. 327/2005 Z. z. ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci (§ 2).

Centrum právnej pomoci je štátna rozpočtová organizácia zriadená zákonom č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, ktorá poskytuje právnu pomoc v citovanom zákone špecifikovaných prípadoch.

S účinnosťou od januára 2012 je Centrum jediný správny orgán, ktorý rozhoduje o nároku na bezplatného právneho zástupcu. Podmienky, ktorých splnenie Centrum skúma v konaní o nároku na poskytnutie právnej pomoci vymedzuje v tomto prípade § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Podľa § 6a ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci, ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20 % trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c) tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm a) 198,09 eura mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu, b) 138,19 eura mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu.

Podľa ust. § 7 ods. 4 zákona o poskytovaní právnej pomoci, príjem na účely tohto zákona sa zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pritom sa prihliada na príjem za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, a prehodnocuje sa každých 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Citované ustanovenie § 6 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. definuje podmienky na poskytnutie právnej pomoci tak, že jednotlivé faktory tam uvedené musia byť splnené kumulatívne. Nesplnenie čo i len jednej podmienky má za následok nepriznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci. Jedna z týchto podmienok je aj podmienka preukázania stavu materiálnej núdze, pričom nárok na poskytovanie právnej pomoci má fyzická osoba len za predpokladu, že aj táto podmienka je splnená. V danom prípade Centrum preskúmalo žiadosť navrhovateľa a dospelo k záveru, že vo veci, s ktorou sa navrhovateľ obrátil na Centrum, navrhovateľ nepreukázal stav materiálnej núdze.

Senát odvolacieho súdu po podrobnom oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis odporcu skonštatoval, že odporca sa žiadosťou navrhovateľa dôsledne zaoberal a jeho rozhodnutie spĺňa všetky formálne aj obsahové náležitosti v zmysle § 47 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkovi odníma možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Tým je i právo účastníka, aby jeho vec prejednal súd v jeho prítomnosti. Senát najvyššieho súdu zdôrazňuje, že neznamená to, že by súd nemohol vec prejednať i v neprítomnosti účastníka konania, avšak je povinný vždy účastníkovi konania poskytnúť možnosť, aby jeho vec bola prejednaná v jeho prítomnosti.

Z podkladov súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že táto možnosť navrhovateľovi bola poskytnutá.

Na základe uvedených skutočností senát odvolacieho súdu skonštatoval, že navrhovateľovi bol poskytnutý dostatočný priestor na realizáciu jeho procesných práv, z dôvodu ktorého jeho námietke o odňatí možnosti konať pred súdom, senát odvolacieho súdu nemohol priznať úspech.

Ďalšie skutočnosti, ktorými navrhovateľ v odvolaní spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nepochybné, z akých dôvodov dospel krajský súd k záveru o nedôvodnosti podaného opravného prostriedku. Skutočnosť, že krajský súd nerozhodol o podanom opravnom prostriedku v súlade s predstavami navrhovateľa, nemožno považovať za porušenie práva na súdnu ochranu.

Zároveň senát najvyššieho súdu poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 101/2010-19 zo dňa 11. marca 2010 v ktorom konštatoval, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Ďalej konštatoval, že treba vziať do úvahy, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Ústavný súd poukazom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 ústavy, ktoré právne normy citoval, zdôraznil, že vo svojej judikatúre uvádza, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01, III. ÚS 362/04), ako aj zabezpečiť konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo účastníka konania dožadovať sa toho, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalovaného neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. a § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. potvrdil.

Odvolanie proti prvostupňovému rozsudku podala zároveň aj manželka navrhovateľa K. O. a syn B. V..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po oboznámení sa s podkladmi súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis správneho orgánu, skúmal, či boli splnené procesné podmienky na meritórne rozhodnutie o ich odvolaní.

Senát najvyššieho súdu považoval za potrebné vyriešiť otázku aktívnej legitímácie uvedených osôb na podanie odvolania, t. j. či boli splnené z ich strany zákonné podmienky na realizovanie tohto procesného úkonu.

Podľa § 250l ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy (tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej „Rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov“) sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250m ods. 3 O. s. p. účastníkmi konania sú tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne, a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Nakoľko odvolatelia K.N. a B. V. neboli účastníkmi preskúmaného konania, odvolací súd skonštatoval, že u týchto odvolateľov nebolo preukázané splnenie procesnej podmienky podľa § 250m ods. 3 O. s. p. a § 250 ods. 2 O. s. p.

Odvolatelia K. O. a B. V. nemali spôsobilosť byť účastníkmi súdneho konania, a teda neboli ani osobami oprávnenými podať voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa odvolanie.

Za tohto stavu vo veci, senátu odvolacieho súdu nezostávalo nič iné ako odvolanie K. O. a B. V. postupom podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odmietnuť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že navrhovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p., § 250k ods. 1 O. s. p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.